

De verdediging van het socialisme is een scherpe vorm van klassenstrijd

Kim Myong Ho

Marxistische Studies 59, 2002

De mensheid heeft de drempel van de 21^e eeuw overschreden en wordt nu geconfronteerd met de nieuwe uitdaging van de globalisering. Die imperialistische globalisering wordt geleidelijk aan ontsluitend en in die context is het belangrijk dat we een correct begrip hebben van zijn reactionaire aard en er een hevige anti-imperialistische klassenstrijd tegen voeren.

Het imperialisme wil de hele wereld veroveren en alle naties onderwerpen. Daarom wordt de strijd tegen de globalisering onvermijdelijk ook een anti-imperialistische strijd en de anti-imperialistische strijd is in essentie een klassenstrijd.

Een duidelijk anti-imperialistisch klassenbewustzijn is een machtig wapen dat ons in staat stelt de revolutie grenzeloos trouw te blijven. Geen enkele vijand kan een volk met een hoog klassenbewustzijn en een grote revolutionaire integriteit, dat bereid is zijn ideologisch en politiek systeem met zijn leven te verdedigen, overwinnen.

Een hoge graad van anti-imperialistisch klassenbewustzijn wordt gevormd doorheen de niet aflatende opvoeding over de principes en de essentie van de klassenstrijd. Het is de voorwaarde voor de vooruitgang van de revolutie, los van de tijdsduur en de wijziging in de omstandigheden en situatie van de revolutie. De opvoeding in klassenbewustzijn loslaten wanneer de klassenstrijd geenszins afneemt, staat gelijk met zelfontwapening.

Voor de Partij van de Arbeid van Korea is het verhogen van het klassenbewustzijn een belangrijke taak in haar ideologisch opvoedingswerk. De partij breidt haar werk uit en verdiept het onder de leden en het werkende volk. Daardoor is het revolutionair karakter en het klassenbewustzijn sterk toegenomen en is de klassenbasis van ons type socialisme steviger dan ooit.

Zes moeilijke jaren hebben de revolutionaire wil van het Koreaanse volk versterkt

De complexe gebeurtenissen die leidden tot het verval van het socialisme in sommige landen op het einde van de 20^e eeuw hadden weinig invloed op de Koreanen. De Koreanen zijn klassen- en plichtbewust en hadden geen oren naar de giftige campagne van de imperialisten tegen onze republiek. Het Koreaanse volk ging er hard tegenaan, verdedigde de socialistische vlag en herbevestigde zijn socialistische overtuiging.

Ons socialisme heeft barre tijden gekend. Het einde van de jaren 1990 waren het ergste, de imperialisten schreeuwden al luidkeels dat het socialistisch systeem in Noord-Korea op instorten stond. Maar we hebben het overleefd en de pogingen om ons land te vernietigen zijn op niets uitgelopen. Dit ondanks de verdwijning van de socialistische

markt bij het begin van de jaren negentig waarvan de Democratische Volksrepubliek Korea afhankelijk was voor het overgrote deel van zijn handel.

Na zes moeilijke jaren, waarin overstromingen en droogtes elkaar opvolgden, heeft Noord-Korea de beste oogst in zes jaar binnengehaald. Dit is te wijten aan zijn ongelooflijke inspanningen en vooral aan zijn eenheid in de Moeilijke Mars.

Die revolutionaire eenheid heeft een hoog niveau bereikt. De Koreaanse revolutie gaat krachtig vooruit. Ze heeft het ambitieuze doel een welvarende kracht op te bouwen die in staat is het hoofd te bieden aan de politieke en militaire aanwezigheid van de imperialisten.

Onze partij is er vast van overtuigd dat de revolutie en de opbouw van het socialisme gebeuren in verschillende stappen door de anti-imperialistische opvoeding op te voeren.

Kameraad Kim Jong Il, de leider van onze partij en ons volk, heeft gezegd: "Vandaag is het meer dan ooit nodig om de arbeidersklasse en de werkende massa's een revolutionair bewustzijn bij te brengen."

Dit is het tijdperk van een hevige botsing met het imperialisme. In deze nieuwe eeuw worden de imperialisten zelfs nog verwaander in het opdrijven van hun ontwrichtende politiek. De Amerikaanse imperialisten voeren willekeurig militaire aanvallen uit tegen die landen waar ze niet van houden en vermoorden daarbij onschuldige mensen. De Amerikaanse verschrikkingen veroorzaken bezorgdheid en verontwaardiging onder de volkeren die streven naar onafhankelijkheid en rechtvaardigheid.

Onder het voorwendsel van de strijd tegen het terrorisme willen de Verenigde Staten hun schurkenstreken opleggen. Ze oefenen druk uit en dreigen met een militaire aanval tegen elk land dat zij als een hindernis voor hun belangen aanzien. Het project van het antirakettenschield verstoort de huidige machtsbalans en geeft nieuwe kracht aan de bewapeningswedloop. Het bedreigt de vrede en veiligheid in de hele wereld. Om die reden zijn vele landen tegen dit Amerikaanse project.

We leven vandaag in een nieuwe eeuw, maar de principes en doelstellingen van onze strijd zijn niet veranderd. De nieuwe generatie heeft niet de ervaringen en beproevingen van revolutionaire oorlogen en klassenstrijd. Toch vormen zij de steunpilaar van onze revolutionaire rangen. Daarom kunnen wij ons niet permitteren de opvoeding in het klassenbewustzijn te verwaarlozen.

We kunnen nooit ideologische laksheid en ontaarding als gevolg van de botsing met het imperialisme, toelaten. Opvoeding in klassenbewustzijn mag geen moment verwaarloosd worden, niet zolang er nog imperialisten op deze planeet zijn.

Het Koreaanse volk verdubbelt zijn inspanningen om een welvarend socialistisch land op te bouwen en geeft daarbij blijk van een hoge graad van klassenbewustzijn en revolutionair enthousiasme. Het is vastberaden om de Amerikaanse imperialisten tot het

bittere einde te bekampen. Doorheen de geschiedenis hebben zij het Koreaanse volk ongelooflijk doen lijden. Ze nemen hun toevlucht tot elk boosaardig middel om het socialisme in ons land te verstikken.

De strijd voor de verdediging van het socialisme is tezelfdertijd ook een scherpe klassenstrijd. Onze partij verdiept de opvoeding van het klassenbewustzijn onder de leden en het werkende volk zodat ze alles vanuit een klassenstandpunt benaderen en praktijken die tegen de belangen van de partij, de revolutie en de socialistische ideologie en principes ingaan, niet tolereren maar vastberaden bekampen.

Waarom militaire zaken prioritair zijn

Wij zorgen ervoor dat de nieuwe generatie goed geïnformeerd is over de moordpartijen die de Amerikaanse imperialisten tijdens de laatste Bevrijdingsoorlog van het Vaderland hebben begaan en ook over de diepgewortelde vijandschap van het Koreaanse volk tegen het VS-imperialisme. Zo zijn we zeker dat de nieuwe generatie het lijden dat de VS-imperialisten het Koreaanse volk hebben aangedaan, nooit zullen vergeten en een niet te blussen haat en wraakzucht tegen hen koesteren.

Elke illusie omtrent het imperialisme betekent de dood. Hoezeer de situatie ook moge veranderen, het imperialisme moet bekampt worden met een hoge graad van klassenbewustzijn, volgens een harde lijn, krachtdadig. De klassenstrijd is een strijd op leven en dood. Als men vriend niet van vijand kan onderscheiden, kan men de vijand nooit verslaan.

Wij zien erop toe dat alle problemen vanuit een klassenstandpunt behandeld worden en passen de revolutionaire principes en het klassenkarakter toe. Vooral wordt erover gewaakt dat het volk de lessen krijgt over de val van het socialisme in bepaalde landen zodat ze altijd in het achterhoofd houden dat er voor de klassenvijanden geen genade kan zijn.

Vandaag plaatst de Partij van de Arbeid van Korea het leger op de eerste plaats. Militaire zaken zijn prioritair. Deze politiek werd voor het eerst ontwikkeld door kameraad Kim Jong Il, die de leider is van het socialisme dat wij op onze eigen manier uitbouwen, gebaseerd op de principes van Juche.¹ De bedoeling is de revolutionaire rangen te versterken met het leger als kern, te steunen op het leger om het socialisme te verdedigen, doorbraken te forceren in de socialistische opbouw en de hele maatschappij te herboetsen naar het model van het revolutionaire leger.

Toen het Koreaanse volk voor de keuze werd gesteld opnieuw als slaven te leven of zijn eer en waardigheid als onafhankelijke natie te bewaren, loste Kim Jong Il het probleem op door middel van een revolutionair leiderschap, gesteund op het leger. Het spreekwoord zegt: politiek is macht. Als men politiek van zijn omhulsel ontdoet, dan stuit men op het militaire aspect. Ons huidig tijdperk is er een van een hevige strijd tegen de anti-imperialistische en hegemonistische krachten.

Het imperialisme toont bij zijn streven naar wereldhegemonie meer en meer zijn tirannieke karakter. Het is dan ook geen gemakkelijke klus voor een klein land met een beperkte bevolking om de imperialisten het hoofd te bieden en een onafhankelijke koers te volgen.

In het verleden stond ons land meer dan eens aan de vooravond van oorlog. Het feit dat de imperialisten, die de laatste tien jaar, sinds het einde van de Koude Oorlog, een echte machtspolitiek voeren, geen agressieoorlog tegen ons land konden ontketenen, bewijst duidelijk de waarde van de politiek van 'het leger eerst' van onze partij.

Het bewijst de juistheid van onze politiek van constante waakzaamheid die ons uitrustte met machtige verdedigingsmiddelen. Ons land is verplicht ongeveer 14 % van zijn budget te besteden aan defensie. Wij kunnen niet lijdzaam toezien terwijl de Verenigde Staten, de enige supermacht, die Zuid-Korea militair bezetten, ons voortdurend bedreigen.

De Verenigde Staten reorganiseren hun troepen in Zuid-Korea, versterken de legerleiding, doen manoeuvres en drijven hun inplanting op. Deze maatregelen laten enerzijds zien dat ze van plan zijn militair aanwezig te blijven in Zuid-Korea. Maar het toont vooral aan dat ze zich voorbereiden om een nieuwe Koreaanse oorlog uit te lokken. Door de spanningen in het Koreaanse schiereiland op te drijven zoeken de Verenigde Staten naar een voorwendsel om opnieuw ten strijde te trekken.

Bezit de Democratische Volksrepubliek van Korea atoomwapens?

Van zodra de Bush-administratie aan de macht kwam, heeft zij de Democratische Volksrepubliek van Korea als vijand nummer 1 bestempeld. Zij riep een zogezegde nucleaire dreiging of rakkettendreiging in en vroeg zelfs een beperking van de conventionele bewapening. Maar wij hebben verschillende keren verklaard dat wij niet over nucleaire wapens beschikken en dat we niet van plan zijn noch in staat zijn deze wapens te ontwikkelen en te produceren.

In 1994 sloot ons land een gemeenschappelijke overeenkomst met de Verenigde Staten om het nucleaire probleem op te lossen. De inzet was de volgende: de Verenigde Staten engageren zich om de Democratische Volksrepubliek Korea tegen 2003 twee nucleaire reactoren te leveren, elk met een capaciteit van één miljoen kW in ruil voor een bevroering van onze huidige nucleaire reactoren. De Democratische Volksrepubliek Korea heeft die nucleaire installaties dan ook bevroren. Maar behalve het leggen van de funderingen was er hoegenaamd geen vooruitgang in de installatie van de twee nieuwe reactoren te bespeuren. De Verenigde Staten, die geenszins van hun verplichtingen vrijgesteld waren, vragen voortdurend nieuwe inspecties. Ze houden voortdurend de toepassing van de overeenkomst op met inbegrip van de levering van olie om het tekort aan elektriciteit, die het gevolg was van het bevroeren van de nucleaire reactor, te compenseren. De Verenigde Staten zijn in grote mate verantwoordelijk voor het tekort aan elektriciteit in ons land dat reeds verschillende jaren door natuurrampen geteisterd wordt. Indien deze situatie voortduurt, zal ons land verplicht zijn de verouderde nucleaire installaties opnieuw op te starten

De gehele bevolking schaart zich achter de idee van de Partij om voorrang te geven aan militaire zaken en is voortdurend waakzaam.

Voorrang geven aan militaire zaken is een krachtig wapen in de verdediging van de soevereiniteit van het vaderland en het lot van de natie tegen de imperialistische agressie en oorlog. In de huidige situatie van haarkloverij is de politiek van voorrang aan militaire zaken en een versteviging van de verdediging van het land de hoogste uitdrukking van de verdediging van de klassenprincipes.

Dit jaar vierden we de 90^e verjaardag van de geboorte Kim Il Sung, de vader van ons socialistisch Korea en ook de 70^e verjaardag van de oprichting van het Volksleger van Korea. De partij en het volk schaarden zich achter de volgende slogan: "Laten we van dit jaar, het jaar van de 90^e verjaardag van onze kameraad Kim Il Sung, het jaar maken dat een nieuwe impuls geeft aan de opbouw van een machtige natie."

Er zijn vooral grote inspanningen gepland in de ontwikkeling van de mijnindustrie. We willen vooral de productie van energie, steenkool, ijzer en spoorwegtransport stimuleren.

In het hele land wordt de ontwikkeling van de wetenschap, de technologie en het onderwijs aangemoedigd. Speciale aandacht gaat naar de ontwikkeling van de computerwetenschap. Voor het eerst heeft ons land in China een internationale tentoonstelling geopend met meer dan 100 originele computerprogramma's, van vertaalprogramma's tot videospelletjes.

De Partij van de Arbeid van Korea en het Koreaanse volk zijn verenigd onder de leiding van kameraad Kim Jong Il. Samen zullen zij de opbouw van een welvarende socialistische macht en een onafhankelijke vereniging van het land tot een goed einde brengen.

Zoals in het verleden zal onze partij alles doen om de vriendschap en samenwerking met andere revolutionaire partijen te verstevigen, ook met communistische en arbeiderspartijen en strijdorganisaties die streven naar rechtvaardigheid en vooruitgang onder de vlag van het anti-imperialisme en het socialisme.

Ik grijp deze gelegenheid aan om onze oprechte dank uit te spreken aan de vertegenwoordigers van politieke partijen en strijdorganisaties die hun volledige steun en solidariteit betuigd hebben met onze partij en ons volk in hun rechtvaardige strijd.

Kim Myong Ho leidde de delegatie van de Partij van de Arbeid van Korea op het Internationale Communistisch Seminarie van Brussel in mei 2002. Hij is lid van het Internationaal Departement van het Centraal Comité van de Koreaanse Partij van de Arbeid.

Voetnoot

1. Met de Juche-principes duidt de Partij van de Arbeid van Korea de algemene filosofie aan die al haar activiteiten leidt: "De mens is meester van alles en beslist over alles." Dat betekent dat het Koreaanse volk centraal staat in de opbouw van socialisme in Korea. Daarbij sluit ook het idee van de onafhankelijkheid aan. De Partij van de Arbeid van Korea werkte sinds haar ontstaan een onafhankelijke politieke oriëntatie uit terwijl ze tegelijk deel uitmaakte van de internationale communistische beweging. Voor de opbouw van een socialistische economie steunt de Democratische Volksrepubliek van Korea zoveel mogelijk op eigen krachten.